

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 13C/404/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114227442
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Svediaková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5114227442.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Beátou Svediakovou, v právnej veci navrhovateľa: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, so sídlom Kuzmányho č. 8, Košice, IČO: 00 151 866, proti odporcovi: T. W., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom F. W. XXX/X, K. N. V., t. č. na neznámom mieste, štátny občan SR, o zaplatenie 158,00 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 158,00 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne z tejto sumy od 15.08.2014 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznáva.

Odporca je povinný zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Žilina č. B. XXXX XXXX XXXX XXXX / . B. náhradu súdneho poplatku za návrh vo výške 16,50 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Písomným návrhom na začatie konania zo dňa 11.08.2014, doručeným súdu dňa 15.08.2014, sa navrhovateľ domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by odporcovi bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 158,00 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne z dlžnej sumy od 15.08.2014 do zaplatenia.

Návrh na začatie konania navrhovateľ skutkovo odôvodnil tým, že odporca spôsobil škodu na majetku štátu vo výške 158,00 eur, titulom vyplatenia dávok sociálneho zabezpečenia za poškodenie zdravia nstržm. Q. A., príslušníkovi Policajného zboru (ďalej len „poškodený“). K spôsobeniu škody došlo dňa 06.12.2012 v čase okolo 12:20 hod. v budove Obvodného oddelenia Policajného zboru Trebišov, kde bol predvedený za účelom podania vysvetlenia ku krádeži v nákupnom centre Kaufland Trebišov, pred umiestnením do miestnosti pre predvádzané osoby odmietol si počas bezpečnostnej prehliadky vyzuť topánky, začal sa správať agresívne, pričom úmyselne a bezdôvodne udrel vonkajšou stranou dlane pravej ruky poškodeného do oblasti nosa, z ktorého začal krváčať. Odporca sa naďalej správal agresívne, hodil sa na zem a kopal okolo seba nohami, preto boli voči nemu použité hmaty, chvaty, údery a kopy sebaobrany, boli mu priložené služobné putá a následne bol umiestnený do predvádzacej miestnosti. Poškodený po vykonaní neodkladných úkonov vyhľadal lekárske ošetrenie, kde lekár konštatoval zranenie - pomliaždenie nosa. Odporca bol za uvedené protiprávne konanie rozsudkom Okresného súdu Trebišov, č. k. 0T/169/2012 zo dňa 08.12.2012 uznaný vinným zo spáchania prečinu útoku na verejného činiteľa podľa ust. § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Poškodenie zdravia poškodeného bolo posúdené ako služobný úraz a rozhodnutím riaditeľa Krajského riaditeľstva

Policajného zboru v Košiciach č. KRPZ-KE-VO2-PS-266-003/2013-PS zo dňa 20.01.2014 mu bola priznaná náhrada za bolesť vo výške 158,00 eur. Podľa potvrdenia odboru sociálneho zabezpečenia sekcie personálnych a sociálnych činností a osobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPOU-OSZ-209-001/2014-UR zo dňa 28.05.2014 bola poškodenému vyplatená náhrada za bolesť vo výške 158,00 eur z osobitného účtu v Štátnej pokladnici číslo XXXXXXXXXXX/XXXX. Vyplatením uvedenej finančnej náhrady vznikla škoda na majetku štátu v celkovej výške 158,00 eur. Listom zo dňa 18.06.2014, ktorý bol odporcovi doručený dňa 23.07.2014, bol odporca vyzvaný, aby navrhovateľovi uhradil v lehote do 15 dní od doručenia výzvy dlžnú sumu 158,00 eur. Ku dňu podania návrhu na začatie konania k úhrade dlžnej sumy odporcom nedošlo.

Súd návrhu navrhovateľa v plnom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č. k. 14RO/283/2014-10 zo dňa 23.09.2014. Vzhľadom k tomu, že sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť odporcovi zákonom ustanoveným spôsobom, súd uznesením č. k. 14RO/283/2014-16 zo dňa 15.12.2014, v zmysle ust. § 173 ods. 1 a 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“), v znení neskorších predpisov, platobný rozkaz v celom rozsahu zrušil.

Nakoľko sa vykonaným šetrením súdu nepodarilo zistiť pobyt odporcu ani žiadne osoby, pôsobiace v prostredí blízkom odporcovi, ktoré by prichádzali do úvahy ako jeho opatrovník, súd uznesením č. k. 13C/404/2014-23 zo dňa 25.03.2015 rozhodol, že písomnosti, určené odporcovi, sa budú v tomto konaní doručovať uložením v súdnom spise.

Podľa ust. § 115a ods. 1 O.s.p., na prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali.

Podľa ust. § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa ust. § 156 ods. 1 O.s.p., rozsudok sa vyhlasuje vždy verejne; vyhlasuje ho predseda senátu alebo samosudca v mene Slovenskej republiky. Uvedie pritom výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti výkonu rozhodnutia.

Podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p., vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Podľa ust. § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd, v súlade s ust. § 115a ods. 1 a 2, v spojení s ust. § 156 ods. 1 a 3 a § 200ea ods. 1 O.s.p., prejednal vec bez nariadenia pojednávania a vyhlásil verejne rozsudok dňa 02.06.2015, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku súd zverejnil na úradnej tabuli súdu dňa 25.05.2015.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav:

Rozsudkom Okresného súdu Trebišov, č. k. 0T/169/2012 zo dňa 08.12.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.12.2012 (č. I. 6 spisu), bol odporca uznaný vinným, že dňa 06.12.2012 o 12:20 hod. v budove Obvodného oddelenia Policajného zboru v Trebišove pred miestnosťou pre predvedené osoby počas bezpečnostnej prehliadky napadol člena policajnej hliadky nstržm. Q.Á. A., policajta OO PZ Trebišov tak, že ho udril vonkajšou stranou dlane pravej ruky do nosa a následne ležiac na chrbte ho kopal do nôh, pričom mu spôsobil zranenie - pomliaždenie nosa bez práceneschopnosti, a teda použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa, čím spáchal prečin útoku na verejného činiteľa podľa ust. § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zák..

Rozhodnutím Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, č. KRPZ-KE-VO2-266-003/2013-PS zo dňa 20.01.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.02.2014 (č. I. 3 spisu), bola nstržm. Q. A., nar. XX.XX.XXXX, za služobný úraz, ktorý utrpel v dôsledku protiprávneho konania odporcu, priznaná

náhrada za bolesť vo výške 158,00 eur, a to podľa ust. § 20 ods. 1 písm. b) a § 22 zákona č. 328/2002 Z. z. a ust. § 3 a § 5 zákona č. 437/2004 Z. z..

Odbor sociálneho zabezpečenia sekcie personálnych a sociálnych činností a osobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky podľa potvrdenia č. p. SPOU-OSZ-209-001/2014-UR zo dňa 28.05.2014 (č. I. 5 spisu) vyplatil dňa 27.05.2014 nstržm. Q. A. z účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX náhradu za bolesť vo výške 158,00 eur.

Listom zo dňa 18.06.2014 (č. I. 7 spisu) vyzvalo Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach odporcu na úhradu žalovanej pohľadávky, a to v lehote do 15 dní od doručenia výzvy. Odporca výzvu prevzal dňa 23.07.2014 (doručenka na č. I. 7 rub spisu).

Podľa ust. § 440 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), v znení neskorších predpisov, kto zodpovedá za škodu spôsobenú zavinením iného, má proti nemu postih.

Podľa ust. § 444 OZ, pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Podľa ust. § 20 ods. 1 písm. b) zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z. z.“), v znení neskorších predpisov, policajtovi alebo profesionálnemu vojakovi, ktorý utrpel služobný úraz podľa § 29 ods. 1 až 3 alebo u ktorého bola zistená choroba z povolania podľa § 29 ods. 4, sa poskytuje v rozsahu, v akom služobný úrad alebo služobný orgán za škodu zodpovedá náhrada za bolesť a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia.

Podľa ust. § 22 zákona č. 328/2002 Z. z., náhrada za bolesť a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo podľa osobitných predpisov.

Podľa ust. § 114 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z. z., služobný orgán, útvar sociálneho zabezpečenia ministerstva alebo Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá mu vznikla výplatou dávky nemocenského zabezpečenia a dávky úrazového zabezpečenia v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania alebo v dôsledku potvrdenia nesprávnych údajov rozhodujúcich na vznik nároku na dávku nemocenského zabezpečenia a dávku úrazového zabezpečenia, nároku na jej výplatu alebo jej sumu.

Podľa ust. § 173 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“), ak bolo policajtovi pri služobnom zákroku spôsobené poškodenie zdravia inou osobou, ktorej konanie smerovalo proti tomuto zákroku, patrí mu náhrada za bolesť v dvojnásobnej výške.

Podľa ust. § 174 ods. 1 veta prvá zákona č. 73/1998 Z. z., ak pri výkone štátnej služby alebo v priamej súvislosti s ním došlo k poškodeniu zdravia policajta alebo k jeho smrti úrazom (ďalej len „služobný úraz“), zodpovedá za škodu tým vzniknutú služobný úrad.

Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 437/2004 Z. z.“), náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov.

Podľa ust. § 3 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z., náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>>). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>> a III. časti <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>>.

Podľa ust. § 5 zákona č. 437/2004 Z. z., (1) Pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8). (2) Výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor. (3) Na valorizáciu výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa nevzťahuje osobitný predpis. (4) Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky ustanoví výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia určenú podľa odseku 2 opatrením vyhláseným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky³) uverejnením oznámenia o jeho vydaní najneskôr do 31. mája príslušného kalendárneho roka. (5) V prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, 4) môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50 %.

Súd v konaní postupoval v zmysle ust. § 132 O.s.p., podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Rozhodnutie bolo vydané v súlade s ust. § 153 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého súd rozhodne na základe skutkového stavu, zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich, alebo ich pravosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Z vykonaného dokazovania bezpochybné vyšlo najavo, že poškodený utrpel služobný úraz dňa 06.12.2012 v čase o 12:20 hod v budove Obvodného oddelenia Policajného zboru Trebišov pred miestnosťou pre predvedené osoby počas bezpečnostnej prehliadky, kde ho fyzicky napadol odporca, a to tak, že ho udrel vonkajšou stranou dlane pravej ruky do nosa, čím mu spôsobil pomliaždenie nosa. Za spôsobený služobný úraz poškodenému zodpovedá, v súlade s ust. § 174 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., služobný úrad - Ministerstvo vnútra SR, Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach. Rozhodnutím služobného úradu, č. KRPZ-KE-VO2-266-003/2013-PS zo dňa 20.01.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.02.2014, bola poškodenému za služobný úraz, ktorý utrpel v dôsledku protiprávneho konania odporcu, priznaná náhrada za bolesť vo výške 158,00 eur, a to v súlade s citovanými ust. § 20 ods. 1 písm. b), § 22 zákona č. 328/2002 Z. z. a ust. § 3 a § 5 zákona č. 437/2004 Z. z., v spojení s ust. § 173 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z., pričom táto bola poškodenému vyplatená dňa 27.05.2014 z účtu č. 7000242693/8180. Navrhovateľovi tak, v súlade s ust. § 114 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z. z., vznikol voči odporcovi nárok na náhradu škody, ktorá mu vznikla výplatom náhrady za bolesť poškodenému vo výške 158,00 eur, v dôsledku zavineného protiprávneho konania odporcu. Z uvedených dôvodov súd žalobnému návrhu ako skutkovo a právne dôvodnému v plnom rozsahu vyhovel.

Podľa ust. § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 OZ, v znení neskorších predpisov, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ust. § 153 ods. 2 O.s.p., súd môže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú, iba vtedy, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu alebo ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi.

Navrhovateľ si vo svojom návrhu zároveň uplatnil aj úroky z omeškania vo výške 5,15 % ročne odo dňa 15.08.2014 až do zaplatenia. Odporca tým, že neuhradil náhradu škody navrhovateľovi v lehote,

stanovenej vo výzve na jej úhradu, t. j. do 7.08.2014, dostal sa už dňom 08.08.2014 do omeškania s plnením peňažného dlhu. Súd, viazaný návrhom navrhovateľa podľa ust. § 153 ods. 2 O.s.p., mu však priznal úrok z omeškania odo dňa 15.08.2014, t. j. od podania návrhu tak, ako si ho navrhovateľ uplatnil. Výška uplatneného úroku z omeškania zodpovedá ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.. Súd preto návrhu aj v časti požadovaného úroku z omeškania z priznanej sumy istiny ako skutkovo a právne dôvodnému vyhovel.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčíslieť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Keďže bol navrhovateľ v konaní v plnom rozsahu úspešný, vzniklo mu, v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., právo na plnú náhradu účelne vynaložených trov konania na uplatnenie svojho práva. Navrhovateľ si však v konaní toto právo, v súlade s ust. § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p., neuplatnil, a preto súd navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Podľa ust. § 5 ods. 1 písm. h) zákona č. 71/1992 Z. z., o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoSP“), poplatková povinnosť vzniká v ostatných prípadoch nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým sa povinnosť zaplatiť poplatok uložila v súvislosti s rozhodnutím vo veci samej.

Podľa ust. § 2 ods. 2 ZoSP, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však odporca nemá v konaní o rozvode manželstva, o neplatnosti manželstva alebo o určení, či tu manželstvo je alebo nie je, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi.

Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. a) ZoSP, od poplatku sú oslobodení: Slovenská republika, štátne rozpočtové organizácie, štátne účelové fondy, Slovenský pozemkový fond pri úkonoch a konaniach, ktoré vykonáva v mene Slovenskej republiky, Národný úrad práce a Sociálna poisťovňa.

Súd súčasne odporcu zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku za návrh, pretože navrhovateľ je zo zákona oslobodený od súdnych poplatkov, a teda poplatková povinnosť za návrh prešla na odporcu. Keďže odporca bol v konaní v celom rozsahu neúspešný, je povinný zaplatiť súdny poplatok za návrh v celom rozsahu, podľa položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, tvoriaceho prílohu ZoSP, v sume 16,50 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým

zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 O.s.p., ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.